ବ୍ରିଜ୍ ପାଲ୍

ବନାମ

ରାଜ୍ୟ (ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ)

ଫେବୃଆରୀ 1, 1996

[ଜି. ଏନ୍. ରାୟ ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଟାଡା ଅଧିନିୟମ :

ଧାରା 5- ଅନଧିକୃତ ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ସହିତ ଅଫୁଟା ଗୁଳି ରଖିବା ସହିତ ମିଳିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି - ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତି - ପ୍ରୟାସ ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ - ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବୟାନକୁ ବିରୋଧ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ - ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥିବା ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବଗତ ଦଖଲ ଭାବରେ ଅନଧିକୃତ ଅସ୍ତ୍ର ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏପରି ବୈଧାନିକ ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ- ତେଣୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

*ଅବ୍ଦୁଲା ପୁଟାମ୍ପା ବନାମ ଏ. ପି.ରାଜ୍ୟ, **[1989]*** **Supp.2 ଏସ୍. ସି. ସି. 152, ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଥିଲେ ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା :ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 708/1995 ।

ଏଫ.ଆଇ.ଆର. ସଂଖ୍ୟା 326/1990ରେ ଦିଲ୍ଲୀର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.8.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ କୃପାଳ ସିଂ (ଏ. ସି.) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏନ୍. ଟର୍ଡୋଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏନ୍. ସିକ୍କା, ବି. କେ. ପ୍ରସାଦ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଶୃଙ୍ଖଳାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିବାରଣ) ଅଧିନିୟମ(ଏହାପରଠାରୁ ଟାଡା ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି)ର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଆଗତ କରାଯାଇଛି । 5.8.94 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଦିଲ୍ଲୀର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଂଖ୍ୟା 11 ର ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ଟାଡା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ତାଙ୍କୁ 500 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ସହିତ 15 ଦିନ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ପୋଲିସ ଏକ ଗୁପ୍ତ ସୂଚନା ପାଇଥିଲା ଯେ ୟୁ.ପି.ରେ କେତେକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବା ଜଣେ ମନ୍ଦ ଚରିତ୍ରର ବ୍ୟକ୍ତି ଧୌଲା କୁଆଁର ଲିବାସପୁର ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ କିଛି ଅନଧିକୃତ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏହା ପରେ ପୋଲିସ ଏକ ଚଢାଉ ଦଳ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ତଲାସି ଏବଂ ଜବତ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ହେବା ପାଇଁ କିଛି ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତଲାସି ଏବଂ ଜବତ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ହେବାକୁ କେହି ରାଜି ହୋଇନଥିବାରୁ, ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ପୋଲିସ ଏକ ଚଢାଉ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଘଟଣା ଦିନ ପ୍ରାୟ 1.30 ସମୟରେ ଲିବାସପୁର ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ରେ ପୋଲିସ ଗୋଟିଏ ଅଫୁଟା ଗୁଳି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଅଫୁଟା ଗୁଳି ଭର୍ତ୍ତି ଏକ ଦେଶୀ ପିସ୍ତଲ ଜବତ କରିଥିଲା । ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୁଳିର ମାପ ନେବା ପରେ, ଏକ ସ୍କେଚ୍ ମ୍ୟାପ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ କରି ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସ ମାଲ ଖାନାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଟାଡା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ମାମଲା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଜନ ମୁଖ୍ୟ ସିପାହୀ ସଥିର ସିଂ (PW.1), ଜଗଦୀଶ ଚନ୍ଦର, ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ(PW.2), ASI ମହିପାଳ ସିଂ (PW.3), ASI ସନ୍ତୋଖ ସିଂ (PW.4), ମୁଖ୍ୟ ସିପାହୀ ବଲଜିତ ସିଂହ (PW.5) ଏବଂ ସିପାହୀ ରମେଶ କୁମାର (PW.6)ଙ୍କୁ ଜେରା କରିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ PW.5 ପୋଲିସ ମାଲ ଖାନାର ପ୍ରଭାରୀ ଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଜବତ ପିସ୍ତଲ ଏବଂ ଗୁଳି ମୋହରବନ୍ଦ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ମୋହରବନ୍ଦ ଆବରଣ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଥିଲେ । ପୁରୁଣା ପୋଲିସ ଲାଇନର BTP ୟୁନିଟ୍ ର ପ୍ରାକ୍ଷେପିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ମୋହରବନ୍ଦ

ଆବରଣ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିଶ ମାଲଖାନା ଅଧିକାରୀ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ, ସେ ଜବତ ପିସ୍ତଲରୁ ଅଫୁଟା ଗୁଳି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ ଏବଂ ପିସ୍ତଲଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ସନ୍ଦେହମୁକ୍ତ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବାରୁ, ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଟାଡା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କିରପାଲ ସିଂ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲିବାସପୁର ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ଧୌଲା କୁଆଁରୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିସ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆଣି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଯେପରି ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଖଲରୁ ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲ ଏବଂ ଗୁଳି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ କେବଳ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ନିରପେକ୍ଷ ସରକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, କେବଳ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବୟାନ ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷିତ PW.2 କୁ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ କରାଯାଇ ନ ଥାଏ, ତେବେ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଲିବାସପୁରରେ ଗିରଫ କରାଯାଇ ନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ସହିତ ରାଣା ପ୍ରତାପ ବାଗରେ ପୋଲିସ ଗିରଫ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଏପରି ମାମଲାକୁ ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ତର୍ଜମା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପୋଲିସ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲା ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନ ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ଆମେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଅସଙ୍ଗତ କିମ୍ବା ବିରୋଧାତ୍ମକ ନୁହେଁ । ଆମ ମତରେ, ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଏହି ମାମଲାରେ କେବଳ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ବୟାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅଭିଯୋଜନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ଅଟେ ଯେ ସେମାନେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ପାଇବାର ପ୍ରୟାସରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପିସ୍ତଲ ଏବଂ ଗୁଳି ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ମୁଦ କରିବା ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ ଅବସ୍ଥାରେ ପୋଲିସ ମାଲ ଖାନାରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ମାଲ ଖାନାର ପ୍ରଭାରୀ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅକ୍ଷତ ଏବଂ ମୁଦ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ, ଉକ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ବୟାନରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେ ଭୋପାଳରୁ ବୈଷୟିକ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବୈଷୟିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଗ୍ନି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳା ବାରୁଦର ଯାଞ୍ଚ, ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ପରୀକ୍ଷଣର ଦୀର୍ଘ ଅଭିଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଆମ ମତରେ, ଉକ୍ତ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀ ସିଂ ଅବଦୁଲା ପୋଚାମ୍ମା ବନାମ ଏ.ପି. ରାଜ୍ୟ, [1989] SUPP 2 SCC 152 ରେ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ତାହା ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଅବଦୁଲାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଗ୍ରେନେଡ୍ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ପଦାର୍ଥ ଏକ ଗ୍ରେନେଡ୍ ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ASIଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ନ ରଖି ସନ୍ଦେହର ସୁବିଧା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବସ୍ତୁଟି ଏକ ଗ୍ରେନେଡ୍ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରିଛୁ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କବଜାରୁ ଜବତ ହୋଇଥିବା ପିସ୍ତଲରୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳା ବାରୁଦର ସଚେତନ ଭାବରେ ରଖିବାର ମୂଳ ଉପାଦାନ ଉପସ୍ଥାପନ ହୋଇନାହିଁ । ଆମେ କେବଳ ଏହା ସୂଚାଇ ପାରିବୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ପକେଟରେ ଉକ୍ତ ଗୁଳିଗୋଳା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଉପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଅବଗତ ନଥିଲେ କିମ୍ବା କେହି ତାଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ରଖିଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମେ ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚାଇ ପାରିବୁ ଯେ ଥରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି TADA ଅଧୀନରେ ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଗୋଳା ବାରୁଦ ଜାଣିଶୁଣି ରଖିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ, TADA ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧାନିକ ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣା ଯେ ଏପରି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଘଟନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଚେତନ ଭାବରେ ଅନଧିକୃତ ଅସ୍ତ୍ର ଦଖଲରେ ଥିବାର ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାକୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଶୃଙ୍ଖଳାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ବୈଧାନିକ ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ପାଉନାହୁଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି।

ଜି. ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।